

La plimbare, cu spiritul lui Mușatescu

E vremea să ne reamintim de îndrăgitul scriitor al Câmpulungului – Tudor Mușatescu.

Astăzi m-am gândit să mă plimb puțin prin oraș ca să-mi aduc gândurile la realitate, pentru că „numai după invidia altora îți dai seama de propria ta valoare”.

Iată și Grădina Publică, nu e de mirare că este un loc minunat pentru recreere, dar și plină de istorie. Merg încetșor pe aleile cu copacii străvezii și din când în când mai dau peste o statuie.

Mai e mult până la sfârșitul parcului, dar „ca să măsoți distanțele trebuie să le și străbați”. Îmi trec prin fața ochilor figurile multor persoane, dar „numai covoarele s-au născut să fie călcate în picioare”, nu și oamenii.

„Fiecare inimă are podul ei cu vechituri, pe care nu le îndură să le arunce niciodată, dar le scutură din când în când”, e povestea multora dintre noi și uitându-mă la alții care au mari probleme, îi mulțumesc de fiecare dată lui Dumnezeu că sunt sănătoasă și am o familie care mă iubește și care mă îngrijește!

Gata și capătul parcului, mă cutremură un vânt parcă mă împinge să descopăr ceva nou, de aceea merg spre Bulevardul „Pardon”.

Copacii și-au dat jos armura de alamă și formează niște soldați ai orașului. Sunt mândra din contră sunt chiar foarte mândră că sunt musceleancă și de aceea mă mândresc cu orașul meu natal.

Chiar dacă sunt în clasa a VI-a, am o viață înainte și încerc să nu îmi dezamăgesc părinții să iau note mari. Îmi doresc ca și școala mea să se mândrească cu mine pentru că „din greșeli înveți”.

„În ziua victoriei, nu uita să-ți amintești și de înfrângerile anterioare”, așa e, chiar dacă pierzi sau câștigi e bine să dai mâna cu adversarul, în semn de respect.

Parcă se ridică luna.....”Așa repede?” în gândul meu. Nu e de mirare că am zăbovit atâta plimbându-mă, dar îmi place să fac asta.

Iată noaptea, iar „noaptea, viteza gândului circulă în ani întuneric”, așa cum o să mă las eu cuprinsă de vise.